

મળશે ભગવાન ત્યારે 'આમ કેંશ ને તેમ કેંશ',
સતદા'ડો ઘોળેલું મહી કેં કેં !

મળી ગયાં તૈયે મારી જીભડી સિવાઈ ગૈ,
એકુય કરિયાદ પછી રહી ગઈ નૈ.

મૂંગે મૂંગા વહી ચાલ્યાં સમયો ને ગુંઠાણાં,
અંતઃકરણ આપણું તો ઠરી ગીયું તૈ.

શુદ્ધ પ્રેમની તો મૂળ ખૂબિયું જ એવી છે કે,
શબદ વિના મૂળ વસ્તુ સમજાઈ ગૈ.

આખથી દેખાય છે જે સઘળી જ ભ્રાંતિ છે,
નશ્વર ચીજોમાં સાચી શાંતિ છે જ નૈ.

દુનિયામાં જે કંઈ કરવામાં આવે છે,
સઘળું છે પુરગલ સંયોગે પૂરઈ.

આત્માની જેલ છે, પરવસ્તુ પુદ્ગલ,
સાંકળ કપાયની 'ગૂંચ' પાડે મહી.

જૈણું-મૈણું ભોગવે પ્રતિષ્ઠિત આતમા,
શુદ્ધ આતમાને કશું લાગેવળગે નૈ.

ચતુર્વિધ ગતિયુંમા મનુષ્યો જ નિરાશ્રિત,
વાસની સીમા છે, છતાં મરણ, મોટો ભય.

તથી કહ્યું : "જ્ઞાની" પાસે, ઝટ દોડી જૈ ને,
ટાળી દેવું મરણું, 'અમર' થૈ જૈ.

જલમાંયે મહેલ જુએ આતમ-જ્ઞાનીઓ,
'દાદા'નાં મા'તમા નિજસ્વરૂપમય.

‘દાદા’ જ્યાં સાથે ત્યાં ફોજદાર કનડે ને,
પ્રવૃત્તિમાં જ્ઞાત-દષ્ટે નિવૃત્તિ જ માડી.

સંયોગો છે વિયોગી લક્ષ બેહું નિશ્ચયે જ,
સર્વ દશ્યે જ્ઞાત-દષ્ટિ અસંગી-અભય.

સંયોગી-ધેરાવ જોવા-જાણવાથી વિખરાય,
કાચી-જેલે ગનેગારને પજવે ના સીપે.

રીઠાં ગુનેગારને ફાળે કાળ-કોટડિયું,
સમજુ શોધો મુક્તિ-સુખા ‘દાદા’ કને જૈ.

ઝેણું ના હમજું તેથી જાડું જ કાંતિયું કે,
‘દેહરૂપી અંગરખું મારું છે જ ને’ !

